ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו
גם מקום ללון ויקד האיש וישתחו ליהוה ויאמר
ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי
אדני ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה
ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה
אל העין ויהי כראת את הנזם ואת הצמדים על
ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על
הגמלים על העין ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש
הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו וישם
לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אנכי ויהוה ברך
את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדם ושפחת וגמלים וחמרים ותלד שרה אשת
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר
לו וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי ישב בארצו אם לא אל בית
אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ואמר
אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי ויאמר אלי
יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך
והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
אבי אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם
לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ואבא היום אל העין
ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח
דרכי אשר אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב על עין
המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
השקיני נא מעט מים מכדך ואמרה אלי גם אתה
שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח
יהוה לבן אדני אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה
רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב
ואמר אליה השקיני נא ותמהר ותורד כדה מעליה
ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים
השקתה ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר
בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם
על אפה והצמידים על ידיה ואקד ואשתחוה ליהוה
ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך
אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו ועתה
אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי